

LOTTE GARBERS

www.lottegarbers.dk

Kristeligt Dagblad

Uden jordforbindelse

Manden, der flygter fra ansvar, kærlighed og dybest set sig selv, er et velkendt motiv. Tænk for eksempel på Max Frischs mesterværk "Homo Faber", hvor hovedpersonen må skrælle hele sin rationelle og teknokratiske identitet af og vende tilbage til den og det, han som ung svigtede, for måske at kunne få nærkontakt med livet.

Noget lignende er på færde i Lotte Garbers' "Laust".

Titelpersonen her er en Faber, der som cirka 60-årig opdager, at hans liv er meningsløst. Forholdet til konen gennem mange år er respektfuldt, men distanceret.

Arbejdet som advokat for Sony kører på skinner, og han nyder friheden og kontrollen, når han bevæger sig rundt i Europa på forretningsrejse, men der er kommet noget rutinemæssigt, også over det.

Derfor kaster han sig med glæde over en pludseligt opstået forelskelse i en ung musiker, Silvia, fra Napoli.

Det optager en tid hans energi og får ham til at tro, at det er gennem hende, fornyelsen af hans liv skal ske.

Parallelt med historien om Laust forfølger romanen et andet spor. Jannik er i 20'erne og optaget af at udvikle computerspil. Han har gennem hele sin barndom boet alene med sin mor, faderen er ham ukendt og et tabu i forholdet mellem mor og søn. De er tæt på hinanden, men tabuiseringer og tavshed har også givet aggressioner.

Laust vil frigøre sig fra moderens forventninger om uddannelse og parforhold og leve sit liv på egne betingelser.

Moderen, Katrine, har svært ved at give slip og er i sit eget kærlighedsliv bundet til sin ungdoms kærlighed, Janniks far.

Ikke overraskende kædes de to spor i romanen sammen, helt bogstaveligt støder Laust med sin bil ind i Jannik og dermed sin fortid med Katrine, som han forlod, da en hverdag med spædbarn og ansvar kom for tæt på.

Katrine og Jannik bliver altså pludselig atter muligheder i Lausts liv, han må forholde sig til. Samtidig er det blevet klart for ham, at forholdet til Silvia er en misforståelse. Hun er egoist og bruger ham udelukkende i et erotisk spil for at bekræfte sig selv. Romanens afslutning lader mulighederne stå åbne, men det er ingen hemmelighed, hvad teksten og dermed læseren ønsker: Vend dog tilbage, mand, og gør det svigt godt igen, du har forvoldt.

Også romanens holdning til Silvia er entydig. For entydig.

Hun bliver en karikatur på en ung, kvindelig erotikker, en kynisk, narcissistisk femme fatale uden omtanke for andre. Anderledes komplekst og interessant tegnes Laust som en mand uden jordforbindelse, fordi han aldrig rigtig har evnet vedholdenhed og nærvær i kærlighedslivet.

Garbers sætter præcist og vedkommende fingeren på denne nutidige Homo Faber.

Vibeke Blaksteen, 17. september 2013.